

[Mogens Elvensø]

række internationale institutter, der ved undersøgelser har vist det samme som de to, tre eksempler, jeg har nævnt.

Vandmiljøplanen hviler således ikke på fuldt dokumenteret videnskabeligt grundlag, og den fører derfor til fejlagtige og forføjede investeringer i Danmark. Derfor mener jeg også, det er forkert, at SF nu vil forsøge at lave røre både i nordiske og internationale forsamlinger.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal takke ordførerne for en meget god og også afdæmpet debat og også sige tak til de ordførere, der har uddelt en større eller mindre mængde ros.

Jeg skal så gå over til den konkrete besvarelse af i hvert fald en del af de spørgsmål, der er stillet.

Hr. Leif Hermann startede med at spørge, i hvilket omfang vi har fået bindende internationale regler. Det har vi jo på en række områder, men det er klart, at det ikke er gennemført inden for alle områder, og når det drejer sig om vandmiljøplanen, må vi vel sige, at vi først er på vej. Jeg synes dog, det er et skridt i den rigtige retning, at man nu erkender, at næringssalte kan være noget, der skal på listen over forurenende stoffer, og der er jo ikke andet at gøre end så at arbejde videre på det her.

Så siger hr. Leif Hermann, at der har været meget tovtrækkeri; der har allerede været en dialog mellem hr. Leif Hermann og fru Marianne Jelved om den her sag, og jeg deler fru Marianne Jelveds synspunkter på det område.

Hr. Leif Hermann siger, at der er en lang række fortrydelser, og bl.a. fortrød man kapacitetskravet på 6 måneder. Jamen det passer jo ikke, hr. Leif Hermann. Det, der sker, er, at vi er nødt til løbende at justere både vandmiljøplanen og andre miljøplaner, i takt med at vi får øget viden. Selv om man engang har vedtaget et eller andet, så kan det altså godt være, at det på et senere tidspunkt skal ændres, simpelt hen fordi vi får ny viden, der betinger, at det er nødvendigt med ændringer.

Så stillede hr. Leif Hermann en række spørgsmål om kommunerne, og det har andre ordførere også gjort. Jeg vil godt sige, at det, der har været afgørende for regeringen, er, at kommunerne gennem Kommunernes Landsforening – og det er nu altså deres organ i de her sager – har udtrykt ønske om en forlængelse.

De har direkte bedt om at få en forlængelse på det her område. Jeg mener i øvrigt også, at det er klogt at gøre det rent teknisk sådan, at man får en roligere rytme, så vi ikke får investeringer, der på længere sigt kan vise sig ikke at være gode nok.

Til dels også som svar til hr. Trøjborg vil jeg sige om kommunernes ønske om låneadgang osv., at det, der er tale om, er, at de kommuner, der konkret har brug for det, får hjælp. Der er ikke tale om, at man generelt giver en masse dispensationer, men man hjælper konkret dér, hvor der er behov for det, og det mener jeg må være den rigtige linje. Men samlet set for kommunerne er det altså sådan, at Kommunernes Landsforening har udtrykt ønske om en forlængelse, og også af den grund er det rigtigt at gøre det, men samtidig er det teknisk rigtigt.

Hr. Leif Hermann var inde på spørgsmålet om luftforurening med NO_x'erne. Det har vi jo taget en lille tur om i Miljø- og Planlægningsudvalget i dag, men jeg vil her sige, at jeg synes, at det er en lidt pudsigt argumentation, hr. Leif Hermann anvender på det her område. På den ene side siger vi, at vi skal være foran alle de andre. Det mener jeg vi har været på en lang række miljøområder. Når vi så får trukket de andre lande i den rigtige retning og hen, hvor vi står, så siger hr. Leif Hermann pludselig, at det ikke var nok. Men vi kan jo ikke både være foran og trække de andre lande med og så konstatere, at vores krav var for ringe, fordi de andre lande nåede samme niveau som vi. Det er det ene, som jeg synes er vigtigt i denne sammenhæng.

Og lad os så tage den diskussion om NO_x'erne én gang til – vi bliver ikke enige, men derfor kan det jo godt være nyttigt at repetere den. I overensstemmelse med, hvad De Radikale hele tiden har sagt – og derfor indgik jeg et forlig med den tidligere regering på det her område – er den rigtige linje, at vi har et langsigtet mål med vores bekæmpelse af NO_x-forureningen.

Derved kommer vi i konflikt med et kortsigtet mål i EF-sammenhæng, men jeg føler stadig væk, det er rigtigt at arbejde for det langsigtede mål, fordi jeg ønsker at få udviklet en teknologi, som kan opfylde de langsigtede mål, og jeg ønsker, at der skabes et konkret samarbejde mellem den offentlige sektor og den private sektor. Vi taler meget smukt om det samarbej-